

RADNO PRAVO – Izvanredni otkaz

Prema odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske, poslovni broj Revr-32/08-2 -Ako je tuženik sam izazvao sporno ponašanje tužitelja, onemogućivši mu formalni način protivljenja nepravilnom postupanju, budući je tuženiku onemogućio obavljanje poslova za koje sklopio ugovor o radu, trajno ga degradirajući u NKV radnika, tada ponašanje tuženika nema značenje osobito teške povrede obveza iz radnog odnosa.

Člankom 7. Zakona o radu (pročišćeni tekst, „Narodne novine“, broj 137/04) određena su temeljna prava i obveze poslodavca i radnika u radnopravnom odnosu prema kojem je poslodavac dužan radniku dati poslove na koje je sklopio ugovor o radu, te mu za obavljene radi isplatiti plaću, dok je radnik obavezan prema uputama poslodavca datih u skladu s naravi i vrstom rada osobno obavljati preuzeti posao. U smislu st. 2. citirane odredbe poslodavac ima pravo pobliže odrediti mjesto i način obavljanja rada poštujući pritom prava i dostojanstvo radnika.

Utvrđeno je, da je tužitelj bio jedini profesionalni vozač kod tuženika, te je ugovor o radu sklopio za poslove vozača teretnog motornog vozila sa radnim zadacima prema opisu IV.a grupe složenosti poslova po kolektivnom ugovoru za graditeljstvo, te poslove prema Pravilniku o unutarnjoj organizaciji za poslove vozača (čl. 2. Ugovora). Da je čl. 12. Pravilnika o unutarnjoj organizaciji određeno da pod radnim mjestom podrazumijevaju se određeni stalni ili povremeni poslovi i radni zadaci, a da je zaposlenik obavezan raditi i druge poslove kad to zahtijeva potreba posla, no to u sklopu svojih znanja i sposobnosti, po nalogu neposrednog rukovoditelja.

Nabavkom novog vozila s dizalicom i zapošljavanjem novog vozača, a da tužitelja tuženik nije ni pokušao osposobiti za dizaličara, tuženik je trajno tužitelja lišio obavljanja njegovog osnovnog posla – vozača teretnog vozila, za koje poslove je prvenstveno i sklopio ugovor o radu, degradirajući ga u NKV radnika na poslovima pripomoći radnicima u građevinarstvu i to trajno. Tuženik se zbog izmijenjenih uvjeta morao poslužiti institutom otkaza s ponudom izmijenjenog ugovora u smislu čl. 121. ZR-a, jer mu ni sadržaj ugovora o radu ni odredbe pravilnika kao ni zakona nisu dopuštale u datoj situaciji mijenjanje ugovora na štetu tužitelja, a posebice odredaba st. 2. čl. 7. ZR kojom se štiti pravo i dostojanstvo radnika.

Stoga su sudovi s osnovom zaključili da je u konkretnom slučaju tuženik sam izazvao sporno tužiteljevo ponašanje, budući mu tuženik nije omogućio formalni način protivljenja takvom nepravilnom postupanju, pa u tim okolnostima ponašanje tužitelja nema značenje osobito teške povrede obveze iz radnog odnosa zbog kojeg nastavak radnog odnosa nije moguć jer tužitelj štiteći svoja prava i dostojanstvo osnovano je odbio trajno vršenje pomoćnih poslova NKV radnika.“